

поштовхом до вступу у другий приспів, у якому динамічний малюнок є тотожним першому. Єдиною відмінністю є стрибок з грудного регістру до головного у фальцетному режимі (жорстка атака звуку за методом EVT) у фразі “Can’t you see”. Також ускладнюється малюнок кожного мелізму.

Після проведення другого приспіву відбувається емоційний сплеск, відображений у вокальній манері співачки. Цей перехід до фінального приспіву підвів голос до найвищого рівня експресії. Так, на слові “fall” Крістіна Агілера використала прийом “belting”, що забезпечив відтворення високоінтенсивного, потужного та певною мірою гучного звуку. Такий ефект досягається завдяки використанню вокалістом грудного регістру на високих нотах. “Belting” став «зіркою» останнього приспіву.

Яскравості звучанню додали різкі переходи від гучних звуків (на межі крику) до спокійних, майже субтонних або фальцетних. Таке перемикання режимів дозволяє поринути в атмосферу контрастних звуко ефектів, метою яких є справити яскраве враження на слухача. Не можна оминати увагою потужне глісандо на слові “love”. Останнє “you” підкреслює концепцію контрастності, яку репрезентує співачка протягом всієї композиції, а саме демонструє різкий перехід на фальцет.

Отже, вокально-технічна складова композиції “Bound to you” з мюзиклу Стіва Ентіна “Burlesque”, виконана Крістіною Агілерою, є доволі різноманітною завдяки цікавій палітрі емоцій, що спонукає до використання відповідних вокальних прийомів. Темброві якості та вміння філігранно користуватися своїм голосом дозволили Агілері продемонструвати якнайбільше цікавих технік, які привертають увагу пересічного слухача та музичних критиків.

А. Карабум

СИМБІОЗ ФОЛЬКЛОРУ З ЕСТРАДНОЮ МУЗИКОЮ

A. Karabut

SYMBIOSIS OF FOLKLORE AND POP MUSIC

Естрадний вокал — один із найпопулярніших видів сучасного мистецтва в усьому світі. Його зародження та розвиток знайшли відображення у творчості українських виконавців і композиторів ще в минулому столітті. Під впливом світових музичних досягнень та українського традиційного мистецтва була створена популярна музика, яка полюбилась слухачам.

Вперше фольклором як феноменом зацікавились у XIX ст. У сучасних умовах нашого народу — збереження національних традицій, особливо української мови, сакральної традиційної культури та «коду», з якого складається нація, є актуальним явищем. Створення популярних творів на фольклорних мотивах, звернення до автентичного співу, гри на народних інструментах — основні ознаки українського народного мистецтва.

Як невід’ємна частина народної культури, пісенна традиція розвивається і поширюється в суспільстві. Беручи до уваги різні модифікації пісенного фольклору, слід розглядати їх з наукового погляду. У сучасній виконавській музичній культурі особливе місце посідає інтерпретація народної пісні.

Українська естрада пройшла досить складний шлях становлення та розвитку. Поеднуючи національні традиції з кращими зразками світової музики, вона стає

широковідомою за кордоном. Мелодійність тексту та фольклорна інтонаційність зробили українську естрадну пісню унікальною.

Еволюція народної пісні на сцені триває й донині. У XVII ст. скоморохи були представниками тодішнього поп-арту. Професійні та народні хори посіли своє місце на сцені в XIX ст. На початку XX ст. об'єктом вивчення вчених став сценічний фольклор. А в 1960–70-ті рр. — різноманітні ВІА, що по-новому трактують народні пісні.

Використання фольклорних елементів (ритму, гармонії, темпу) у пісенній творчості призводять до того, що багато творів постають перед слухачем як народні пісні. Фольклорні елементи в пісенній творчості не лише стають основою сучасної популярної вокальної творчості, а й відіграють національно-патріотичну роль, обєрігаючи культурно-творчі традиції.

Отже, можна висувати, що фольклор посідає важливе місце в розвитку сучасного народного вокального мистецтва. Завдяки стрімкому розвитку новітніх сучасних технологій, мистецтво постійно змінюється й доповнюється новими музичними напрямками та стилями, але звернення до першоджерельного матеріалу, до фольклору, до своєї національної традиції залишається незмінним і нині.

М. Хоменко

ФЕНОМЕН УКРАЇНСЬКОЇ СПІВАЧКИ ТІНИ КАРОЛЬ НА ПРИКЛАДІ АЛЬБОМУ «ІНТОНАЦІЇ»

М. Khomenko

THE PHENOMENON OF THE UKRAINIAN SINGER TINA KAROL AS AN EXAMPLE OF THE “INTONATIONS” ALBUM

Естрадна пісня — це один із найпопулярніших видів професійного виконавства в Україні. Без неї важко усвідомити значущість багатьох сценічних жанрів, таких як театральна вистава чи естрадне ревію. Розуміння феномена української естрадної пісні вимагає вивчення та осмислення особливостей її виникнення, розвитку в системі духовної культури нації, трансформації естетичних запитів та проблем мистецького життя. Сьогодні, коли культурологічна ситуація постійно змінюється, необхідно поглянути на жанр української естрадної пісні з погляду розвитку її основних художніх тенденцій, творчого потенціалу та її відповідності до потреб сучасної публіки.

Становлення української естрадної пісні відбувалось у декілька етапів. На початку це проходило в руслі професіоналізації кадрів традиційних жанрів та запозичення деяких видів західного масового мистецтва. Основний зміст перших українських естрадних пісень містив мотиви любові до рідного краю, до матері, а також любовну лірику. Далі розвиток української естрадної пісні характеризується активною індивідуалізацією творчості композиторів, значним пошуком в їхній творчості нових прийомів та засобів виразності, наслідком чого стало розширення пісенного діапазону, включення творів в інші жанри (від аранжувань народних пісень до появи справжніх шлягерів). Все це сприяло розвитку комерціалізації концертної діяльності та спричинило підвищення вимог до візуального компоненту концертів, появу нових видів електронних музичних інструментів тощо.

Починаючи з 90-х років минулого століття основні жанри української естрадної пісні детермінувалися різновидами музично-естрадних стилів (рок та його